

cerkvi, kedaj jih vidite pri sv. zakramentih? In taki ljudje naj zapovedujejo naši občini, ki je po svoji ogromni večini katoliška! In taki ljudje naj gospodarijo tudi s premoženjem katoliške občine! Ravno letos bo imela občina priložnost pokazati svoje katoliško mišljenje, sedaj bi pa radi na čelo občine stopili ljudje, ki nimajo vere, ki z blatom obsujejo vse, kar se imenuje katoliško! Noben Slovenec na Dobrni ne more in ne sme dati svojega glasu človeku, ki trobi v en rog z brezversko nemškutarijo. Radovedni smo samo, kdo si bo upal postaviti se pri volitvah na brezversko nemškutarsko stran.

Ramo ob ramo z brezverstvom se na Dobrni bori narodno izdajstvo proti slovenski narodnosti. Nemškutarija in brezverstvo je skoraj enega pomena. Nemškutar in brezverec sta brata po krvi, nemškutarija in nevera pa sestri. In to nemštvo v najgrši obliki se trudi, da bi prišlo na Dobrni na vrh, da bi zavladovalo čez pošteno slovensko ljudstvo. — Ljudje, ki bi radi pozabili jezik svojih očetov, ljudje, ki pljujejo v lastno skledo, taki ljudje bi bili radi gospodarji narodne Dobrne. — Res, visoko so zleteli pred volitvami, a ravno tako globoko bodo padli pri volitvah. Vsak pošten Slovenec se sramuje, če mora srečati tako izdajico svojega naroda, a gotovim Nemcem na Dobrni so nemštvo najljubši prijatelji. Privoščimo jim to prijateljstvo in želimo, da bi držalo dolgo in dolgo, saj vemo, da „gliha vkup štrih“. Mi pa nemštvo ne maramo in zato tudi ne bomo pustili, da bi vzeli v posest narodno občino dobrnsko. Vsak izmed nas si bo prizadeval, da bo slovenska zmaga popolna in častna.

Slovenski volilci! Proč s tistimi tujimi privandrovc, kateri nas sovražijo, proč z brezversko nemškutarijo! Volimo može poštenjake! Volimo može, kateri so z nami enih misli, ene vere, enega jezika! Kdor pa zaničuje našo vero in naš jezik, tak človek ne more skrbeti za blagor naše občine. Takemu pokazimo vrata! Slovenska Dobrna naj torej ostane domačemu, vernemu slovenskemu ljudstvu!

Pitsburg, dne 10. sušca. (Pismo iz Amerike.) Cenjeni gospod urednik, dovolite malo prostora v Vašem cenjenem listu, da tako izpolnim obljubo, katero sem dal v pretečenem letu častitlim čitateljem „Slovenskega Gospodarja“.

Obljubil sem sporočiti o raznih podpornih kakor tudi drugih prepotrebni družtvih. Ker mi je pa nemogoče o vseh družtvih menim pač samo slovenska, širne Amerike natančno naznaniti, poročam Vam torej zdaj samo nekoliko iz lastne izkušnje, drugo je posneto iz časnikov.

Tukaj v naših kolonijah države Kansas imamo avstrijsko delavsko podporno društvo s svojim glavnim sedežem v mestecu Frontenac. To društvo ima šest podružnic, katere so razstavljene po kolonijah, kjer prebivajo slovenski in drugi avstrijski delavci, brez ozira na narodnost.

Premoženja ima to društvo 6500 dolarjev, t. j. približno 32.000 kron. Te svote donesejo mesečni prispevki, katere plačuje vsak ud 50 cent. Ako pa kateri izmed udov ali istega žena umrje tukaj ali tam v starem kraju, plača vsak ud 50 cent. kot usmrtnino.

V slučaju bolezni dobiva vsak ud potrebno podporo in zdravila kakor tudi dnevno in ponočno stražo.

Koliko imamo Slovenci društev, mi ni mogoče navesti, omenim samo kranjsko slovensko katoliško društvo „Jednoto“, h kateri spada 77 raznih podpornih društev. Glasilo tega društva je Amerikanski Slovenec, kateri izhaja vsaki petek, in velja za Ameriko samo 1 dolar.

Veliko število je pa še tudi raznih drugih samostojnih društev. Tudi demokratska stranka ima svojo Jugoslovansko Jednoto. Tudi pevski in razna druga društva snujejo v večjih slov. kolonijah kakor v Cleveland, O. Pueblo Col, v Joliet, Il in drugod.

Dospevši v Ameriko kot obč. svetovalec, sem začel premišljevat, zdaj ko imamo toliko raznih slov. društev, kako bi se dala tukaj

vstanoviti slov. občina. A žalibog, kedo bo za župana. Pa glejte, na to moje premišljevanje prišel je neki spodnještajerski rojak kot župan za mano v to obljubljeni dežel. Zdaj pa pravi, da bi bilo treba še okrajnega glavarja, da bi mogla obljubo pred njim storiti, da bomo tako vsak po svoji moči se trudili in skrbeli, a ne za občino, marveč vsak zase in svojo družino.

Seveda se g. županu nič kaj ne dopade tukaj, on bi bil najraj drugi dan nazaj odrinil, pa je vendar ubogal svet obč. svet., da naj toliko potrpi, da bo za potnino zaslužil, potem jo bova pa skup prijadrala prek široke luže.

Naznaniti moram tudi cenjenim čitateljem da imajo Slovenci tukaj v Ameriki tudi to navado, da se ženijo kot tam v starem kraju. Poročil se je Ivan Mlinerič, sevniški rojak, z gospico Ano Vonikovo iz Kropivnice. Zabavali smo se prav po domače. Poročil se je tudi neki drugi Slovenec od Škocjana na Kranjskem. Bili srečni! Pristrčne pozdrave vsem spodnještajerskim rojakom.

Vaš rojak v Ameriki.

Razne stvari.

Iz domačih krajev.

Slovensko kat. politično društvo za Teharje in Prožin priredi izvenredni občni zbor v nedeljo, dne 9. aprila t. l. v vili gosp. Pečnaka ob 4. uri popoldne, h kateremu vabi vse svoje ude društveni odbor. K občenemu zboru prideta državni poslanec vitez Berks in deželni poslanec g. dr. Juro Hrašovec, kjer bosta poročala o političnem položaju. Na dnevnem redu so razven tega razni nasveti. Želimo, da se tudi zunanji udi udeležijo tega zbora v polnem številu.

Politično in gospodarsko društvo v Št. Pavlu pri Preboldu je sklenilo enoglasno na svojem občenem zboru dne 2. aprila sledečo resolucijo: Politično in gospodarsko društvo v Št. Pavlu izjavlja, da stoji neomajeno na stališču, da ima slov. nem. gimnazija ostati v Celju in pozivlja poslance, naj delujejo na to, da slovensko-nemška gimnazija ostane v Celju.

Iz šole. Za začasnega učitelja v Pišecah je imenovan g. Fran Bratoš, začasni učitelj v Kamniku na Kranjskem. Nastavljeni so kot učitelji oziroma učiteljice naslednji gospodje in gospodične: na ljudski šoli v Karčovin tamošnji začasni učitelj Rudolf Kankovsky, na ljudski šoli v Slovenski Bistrici Emil Vršič, začasni učitelj pri Sv. Miklavžu pri Ormožu, na ljudski šoli v Etmislu stalna učiteljica v Čadramu Ana Zupančič, na ljudski šoli v Dobovi tamošnja začasna učiteljica Marija Vindišer, na ljudski šoli v Tepini učiteljska suplentinja v Prihovi Marija Pavlič, na ljudski šoli pri Sv. Antonu v Slovenskih goricah tamošnja začasna učiteljica Josipina Drstvenšek, na ljudski šoli v Dobju tamošnja začasna učiteljica Ana Bitenc in na ljudski šoli v Olimju tamošnja začasna učiteljica Emilija Kren. Službo sta menjali učiteljici ročnih del Emilija Kranjc v Šošanju in Gabrijela Gabrovec v Makolah. Dvorazredna ljudska šola v Št. Petru v S. d. se razširi v trirazrednico.

Iz sodnijske službe. Prestavljeni so gg.: sodni pristav dr. Ant. Rojic iz Sevnice v Celje, dr. Franc Hradecky iz Celja v Celovec. Imenovani so: za deželnosodnega svetnika in predsednika okrajne sodnije na svojih dosedanjih mestih gg.: Jožef Sitar v Brežicah in dr. Ivan Presker v Ormožu; za okrajnega sodnika v Rogatecu g. sodni pristav dr. Franc Canger v Konjicah; za sodnega pristava v Sevnici g. dr. Jožef Osvaltitsch, askultant v Mariboru.

Za častnega člana je izvolilo teharsko politično društvo g. Josipa Štora.

Mariborske novice. Občinski svetovalec Wolfgram je odločil to mesto. Noče se več jeziti v občinskih sejah, ampak hoče

samo milo prodajati. — Pred gostilno „Čarda“ v Tegetthoffovi ulici so napadli rekruti hrvaške delavce. Železniški čuvaj Čokan jih je hotel pomiriti, toda je moral sam bežati. Na tiru blizu prehoda je stal strojevodja s strojem, katerega je moral zapustiti, ker je začelo tudi na njega deževati kamenje. Železniški uslužbenci so se komaj ubranili fantov, dokler ni prišla policija, kateri se je posrečilo prijeti enega razgrajca, Antona Hriber iz Leitersperga. — V izstju Tegetthoffove ulice na Grajski trg, kjer je ulica komaj tri metre široka, je povozil v nedeljo, dne 2. t. m. popoldne neki fujaker Antonijo Petonik. Čeravno je ulica tam tako ozka, da ni čuda, če se ne pripeti pogostejše kaka nesreča, vendar se mestni svet dozda še nič ni brigal za to. — Nagle smrti je umrl v soboto zjutraj, dne 1. t. m., nemški notar dr. Reidinger. Ulila se mu je kri. V nedeljo popoldne je bil pogreb, katerega se je udeležilo mnogo odličnega in še več radovednega občinstva. — Na Dunaju se je ustrelil v petek, dne 31. m. m., državni poslanec mesta Maribora in Ptuja, odvetnik dr. Ed. Wolffhardt. Samomora je kriva neka bolezen. Mož je bil hud nasprotnik Slovencev in je zelo veliko pripomogel k ponemčevanju naših šol. Bil je tajnik nemškega šulferaina. Njegovo truplo se prepeljali v Maribor, kjer je bil pogreb v torek, dne 4. t. m.

Od sodnije. Dne 21. dec. l. l. sta pripeljala Štefan Soršak in Jernej Pišek iz Spodnje Polskave seno k mariborskemu vojaškemu oskrbovališču. Pišek je skočil na voz in vrgel žrd raz voza. Pri tem je po nesreči zadel z žrdjo Soršaka na glavo tako hudo, da je isti čez nekaj dni umrl. Pišek je bil obsojen na 14 dni zapor. — Posestniški sin Franc Rajšp iz Ločiča pri Ptuj je bil obsojen na deset tednov težke ječe, ker je z nožem zabodel Konrada Belec in ga smrtnonevarno ranil in ker je z nožem razrezal Mariji Toplak obleko. — V ormoškem okraju sta kradla perutnino 19 letna Anton Hojnik iz Ključarove in Janez Drobnik iz Št. Tomaža. Dobila sta vsaki 6 tednov težke ječe. — Osemnajst mesecev težke ječe je dobil Ivan Matolek, doma na Ogrskem, ker je kradel v Ljutomeru.

Umrli je v Rogški Slatini gospa Neža Madile v 76. letu.

Umrli je 3. t. m. v Št. Jurju ob Pesnici upokojeni nadučitelj g. Josip Družovič. Služboval je 42 let. Ker je bil kremenitega značaja, je moral pretrpeti toliko bridkosti, kolikor jih more nemila usoda nakloniti le učitelju trpinu. Blag mu spomin!

Smrt v Savinji. Pretekli teden je vtonil v Savinji nize Mozirja posestnik Grahov iz Bočne. Prišel je pod splav in se zadušil.

Pretep. Minoli mesec so se stepli fanti pri delu v vinogradu v Prepoli pri Sv. Marjeti na Dravskem polju. Posestniški sin Jožef Stumberger je dobil eno z motiko po prsni. V začetku se ni veliko brigal za bolečine, dokler se mu ni stanje toliko shujšalo, da so ga morali prepeljati v mariborsko bolnišnico, kjer je 28. m. m. umrl.

Nesrečno žganje. Dne 28. sušca zvečer so pili v neki gostilni v Kušerniku pri Mariboru Alojzij Šrumpf, oženjen viničar, in Vrekova fanta žganje. Ko so se vračali proti domu, se je vnel med njimi prepir, ki se je končal s tem, da sta brata Vrek zaklala nasprotnika Šrumpfa. Morilec sta že zaprta.

Ponesrečil se je v Federal Pa v Ameriki 19letni Peter Kajzer iz Ribnice na Štajerskem. Padel je pod vozove. Umrli je v bolnici. Tudi pokojnikov oče se je ponesrečil. Odrezali so mu nogo.

Ogenj. V Hočah pri Mariboru je zgorela dne 2. t. m. kolarnica posestnika Kralja, sumi se, da je kedo nalašč zažgal.

Samomor. V Št. Petru pri Mariboru se je ustrelil z revolverjem Franc Pečar dne 1. t. m. Vzrok samomora je baje neka pravda, katero je izgubil. — V Ljubljani se je ustrelil poddesetnik pri 7. topničarskem polku Rudolf

Ocvirk iz strahu pred kaznijo. Ocvirk je doma iz Spod. Štajerskega.

Našli so na nekem travniku zunaj mesta Gradca dne 2. t. m. po noči ob 1 uri neko žensko. Ko so jo prepeljali na policijo, je tam povedala, da ji je ime Marija Tiršak in da je doma iz Vranskega. V bolnišnico, kamor je dospela 31. m. m. je niso sprejeli, ker ni imela spričevala od okrajnega zdravnika. Revica, ki se ni spoznala v velikem mestu, se je usmilila oblast ter ji tudi pomagala.

Št. Ilj v Slov. gor. Kar se je zadnjič poročalo o nemški šoli, še ni bilo ravno veliko. Lani je n. pr. šolar iz nemške šole svojemu tovarišu zagnal kamen v oko tako dobro, da je revež moral iti v bolnišnico. In prosim vse tiste, ki še morebiti gorijo za nemško šolo, pojdite okoli šole v prostih urah, in videli boste večkrat krvave glave, čuli ne boste lepe besede. Pojdite po cesti, ko vas srečavajo otroci iz nemške šole; videli jih boste oborožene s kamenjem ali s palicami, čuli boste preklinjanje, nikdar pa se ti ni treba bati, da bi te kateri otrok pozdravil. Moj Bog, si misli človek, ko gleda kaj takega, kam pa bomo prišli! V narodnem oziru nam nemške šole nikjer ravno veliko ne škodujejo, ker otroci slovenskih starišev ostanejo vedno slovenski, to nas uči izkušnja; tem več nam pa škodujejo v нравnem oziru. Saj se v nemških šolah gleda edino le na to, da imajo tam večje število otrok, kakšni pa so otroci, na to se navadno ne gleda. Zato se pa tudi ni čuditi, da so otroci tako podivjani. In sovražni časopisi potem lahko pišejo, da so Slovenci divjaki, roparji in vse drugo, samo ljudje ne. Krive so tega nemške šole in slovenski stariši sami, ki velikokrat svoje otroke prodajo za kakšno ničvredno cunjo in ne pomislijo, da je boljše, če je otrok zakrpan in lačen, kakor pa da se da v tako mučilnico, kjer se duševno in telesno ugonobi. Sicer pa se tudi v slovenski šoli dobi kruh, knjige in bolj revni šolarji tudi tam dobivajo obleko; v kratkem pa se osnuje posebno podporno društvo za revne šolarje, ki bode preskrbelo vse potrebno za otroke siromašnih starišev. Slovenski stariši, skrbite, da se vaši otroci kaj naučijo, glejte pa tudi, da ostanejo poštenji, da jim ne bo treba žandarjev in sodnije!

Nesreča na cesti. Iz Št. Ilja v Slov. gor. se nam poroča: V pondeljek, dne 3. t. m. zvečer peljal se je neki gospod iz Zagreba s svojo gospo po državni cesti. V Cirknici za vozom pridrva dva kolesarja; eden se zadene ob konja. Konja se splašita in voz se prevrže. Oba konja sta ranjena, težko ranjenega kočijaža so prepeljali v mariborsko bolnišnico; gospod in gospa sta na čudovit način ostala nepoškodovana.

Sv. Trojica v Slov. gor. Na dražbi se je prodala Zotterjeva hiša s krmo; kupil jo je Konrad Golob za 9000 kron. Radi bolehnosti je prodal svojo želarijo trojiški cestar Ploj, kupil jo je Matija Kuri iz Spodnjih Verjan. Nadalje se je prodalo in razkosalo Vogrinčev posest v Oseku. Tudi Martinu Šilecu v Spodnji Senarski so prodali posestvo. V teku tega leta bodo še nekatera posestva na prodaj.

V Lahoncih pri Sv. Tomažu je umrl dne 29. marca t. l. kolar Marko Filipič, v 70. letu. Rajni je bil blag mož, vrl Slovenec in dober kristjan ter daleč okoli znan zavoljo svojega rokodelstva, katero je izvrševal nad 50 let. N. v m. p.!

Pri Sv. Lovrencu na Dravskem polju je umrla dne 2. t. m. Katarina Zafošnik, mati g. Blaža Zafošnika, uradnika pri banki „Slaviji“, v 81. letu svoje starosti. Blaga žena naj v miru počiva!

Gornja Radgona. Okrajni šolski svet je predlagal deželniemu šolskemu svetu, da bi se vpeljal na šolah v Št. Petru in Ščavnici za poskušnjo šolski penk samo dopoldne in sicer od 7. do 12. ure dopoldne, skozi celi teden, tudi v četrtek. Zato bi bilo popoldan vsak dan prosto.

Novacerkev v Haložah. Dne 25. m. m. se je zbralo pri nas precejšnje število zavednih kmetov, da poslušajo govor o sadje-reji. In sicer je bil cenj. g. Bele, ki je blagovoli našo Novocerkev obiskati, da podučí naše kmete, kako naj ravna z drevjem, da jim prinaša isto večji dobiček. Govoril je o vrstah sadja, o rezanju, o cepljenju, o škodljivcih, o škropljenju, o gnojenju itd.; kratkomalo, njegov poljuden in jednat govor je bil vsestranski. Ob tej priliki se še mu moramo vsi enkrat zahvaliti za njegovo prijaznost. Hvala in slava mu! Dolžni smo se še tudi zahvaliti našemu g. nadučitelju Kaučiču, ki deluje za napredek naših kmetov s tem, da se naše kmetstvo ljudstvo ob različnih prilikah po govornih podučí o sadjarstvu, vinarstvu, čebelarstvu in živinoreji.

Občinske volitve v Šoštanj. V sled nepostavnega delovanja nemčurske stranke je okrajni glavar Čapek vse volitvene priprave razveljavil.

Podčetrtek in Podsreda sta dva stara trga v sodnem okraju Kozje na Spodnjem Štajerskem. Ker sem naletel že mnogokrat tudi inteligentne ljudi, kojim ni bilo znano, odkod imeni izvirata in ker sem prepričan, da bo zgodovina, oziroma izvor teh krajevnih imen marsikoga zanimala, sem sklenil to priobčiti. Vsaka graščina je imela ob času patrimonijev, kakor tudi danes sodišča, svoje posebne uradne dneve. Tako so jih imeli podložniki iz današnjega trga Podsreda in iz okolice ob sredah, oni iz Podčetrka pa v četrtek. Rekali so zategadelj, da spadajo „pod sredo“ oziroma „pod četrtek“. Od uradnih dni je torej kraj dobil svoje ime. Nemško ime za Podčetrtek „Windisch Landsberg“ oziroma za Podsredo „Hörberg“ pa je vzeto od graščine, pod katero so spadali oni z uradnimi dnevi četrtek ali sredo.

Celjske novice. Celjskim nemškim trgovcem se že itak slabo godi, tako, da vedno bolj jadikujejo nad politiko svojih vodij, koja jim je odtujila slovensko ljudstvo in jih spravila ob slovenske groše. Sedaj so pa spravili lastniki tiskarne „Celeja“, same velikonemške glave, novega trgovca v Celje ter mu dali na razpolago jako lepe prostore v svoji hiši. Mož se piše Feliks Stiebler in je po svoji reklami soditi pristen žid. Nemški trgovci, katerim bo odjedel še tisto malo kruha, kar ga jim je ostalo, bodo svojim vodjem lahko prav hvaležni. — Čez zapuščeno umrlega trgovca Hasenbichla se je napovedal konkurz. — Dne 31. m. m. je umrla soproga cesarskega svetnika K. Trauna, gospa J. Traun.

Okrajni zastop celjski. Poslanec Žičkar in tovariši so stavili na ministra za notranje zadeve sledečo interpelacijo: Tekom l. 1904 so se vršile nove volitve za okrajni zastop v Celju, ker je pretekla doba za poprejšnji okrajni zastop. Namesto pa, da bi se bilo odredilo, da se novi okrajni zastop konstituirajo, se je razpustil prejšnji okrajni zastop in so se izročili posli okrajnega zastopa okrajnemu komisarju dr. Lehmannu. Ta začasni voditelj okrajnih poslov je odstavil brez vsakega pravega vzroka nekatere cestne komisarje, izvoljene od starega okrajnega zastopa ter nje nadomestil z novimi, ki pripadajo brez izjeme nemški narodni stranki. Podpisani smatrajo to početje kot popolno nepostavno, s katerim je politična oblastnja daleč prekorčila svoje uradne pravice in si dovoljujejo sledečo vprašanje na gospoda ministra za notranje zadeve: 1. Hoče li Njegova ekselencija naročiti, da se njej predloži natančno poročilo o navedeni zadevi, posebno: kateri vzroki so bili merodajni, da se je proti jasni postavni določbi zabranilo konstituiranje novoizvoljenega okrajnega zastopa, da se je razpusil stari okrajni zastop, ki mora okrajne posle voditi, dokler se ne sestavi novi okrajni zastop, in da so se okrajni posli izročili vladnemu komisarju? 2. kateri postavni razlogi so napotili začasnega voditelja okrajnih poslov, da je poštene cestne komisarje odstavil in jih nadomestil z novimi, ki pripadajo izključno nasprotni politični stranki? Žičkar in tovariši.

Novo postajo na železnici Celje-Velenje so otvorili dne 1. aprila med postajama Rečička vas na Paki in Šoštanj. Ime ji je „Paka“. Vozni listki se dobivajo v gostilni g. Jožefa Mihelca.

Dobrnski Križečnik po rodu Slovenec, po mišljenju Nemec, po stanu mlinar, se boja že pogaja s Kotnikom, da bi mu ta na svojem zemljišču prepustil prostor za mlin. Voda se je začela obračati navzgor in kolesa Križečnikovega mlina so vsa zbegana, ker ne vedo, kako bi se vrtela, ali naprej ali nazaj. Sicer pa nam je res vse eno, ali so njegova kolesa v redu ali ne, nas skrbi samo name-ravana kupčija s Kotnikom. Kolikor smo pa poizvedeli, ne bo menda nič. Posestnik Kotnik je trd mož in pred vsem zahteva bojda Križečnikovo lepo kapo, te pa Križečnik ne da. In tako se bo menda vse razbilo. Sedaj še treba samo, da bo na Zlateškem bregu nastala jama in „komedja“ na Dobrni je gotova.

Dobrnski otročaji imajo zopet novo pesem. Glasi se:

Jurček kliče na korajžo:
Kdo si upa? Jaz sem jaz!
Pride mlad gališki fantek,
Že se Jurček dere: Aaaa!

Na Dobrni je bilo namreč preteklo nedeljo skoraj „za crk'nt“ samega smeha. Pa menda ni vredno! Vzledni (???) in vsega spoštovanja (???) vredni vrbski „pjebi“ so doživeli strašno smolo. Prišlo je par galiških fantov in „nemški“ Vrbljani so bili oklofutani, da je bilo veselje. Klobuki so iskali svoje gospodarje. Plotovi so iskali svoje late. Vrbska korajža pa je ležala na cesti stegnjena kakor je dolga in široka. Nam je sicer žal za Vrbljane, saj so vendar oni edini, ki ne pustijo, da bi se sovražil nemški jezik. Kaj bodo kaj rekli nemški stariši teh „nemških“ otrok. Sicer jih je pa bilo nekaj navzočih. Menda so dajali svojim otrokom vzgled za postni čas. Za slučaj, da bi Vrbljani hoteli poslati popravek tem vratam, svetujemo jim, da ga napravijo tako: 1. Ni res, da smo sprejeli vsak samo eno klofuto. Res je pa, da smo jih sprejeli več. 2. Ni res, da so bile klofute na levo lice močnejše. Res je pa, da so bile vse enako vroče. 3. Ni res, da smo padli na cesti. Res je pa, da so nas Galičani pometali v blato. 4. Ni res, da smo sami radi bežali. Res je pa, da so nas podili. 5. Ni res, če kdo pravi, da nismo bili pijani. Res je pa, da nikdo ne more reči, da smo bili trezni. Jurček in kompanija! Ali hočete še več?

Živinska sol. Finančno ministerstvo je znižalo cene živinske soli atinjenim liznim kamnom. Pri 100 klg. se je znižala cena od 8 kron na 7 kron, torej za 1 krono.

Obdarovanje kmečkih poslov. Stajerski deželni odbor naznanja v nekem razglasu z dne 20. febr. t. l., da se bodo razdelila sledeča darila na tiste blapce in dekletke, ki že dolgo služijo pri enem in istem gospodarju in sicer: 100 daril po 50 K za tiste, ki že služijo najmanj 15 let, 100 daril po 20 K za tiste, ki že služijo najmanj 5 let pošteno pri isti hiši in še niso prekorčili 30. leta, pet rent za starost po 200 K na leto tistim kmečkim poslom, ki so že prekorčili 60. leto in so najmanj 30 let pošteno služili pri istem gospodarju neprenehoma. Razven tega dobijo darila tisti, ki še niso prekorčili 50. oziroma 30. leto in dosežejo zgorej navedena službena leta in sicer rentne hranilne vloge po 20 oziroma 10 K, kakor tudi častne diplome. Prošnje se naj vložijo pri dotičnem občinskem uradu.

Kako in do kedar se še zamenjavajo že iz prometa izključeni bankovci avstrijske veljave. Stari papirnati denar po 5 in 50 goldinarjev zamenjava se še do 31. avgusta 1907, po 10 goldinarjev do 31. avgusta 1909 in po 100 goldinarjev do 31. oktobra 1910. — Ako ima še kdo tak denar shranjen ali če ga slučajno kot založenega še v kaki knjigi ali skrinji najde, naj ga pošlje filijalki c. kr. avstro-ogrskemu banki v Ljubljano ali pa neposredno c. kr. avstro-ogrski banki na Dunaj s pismeno in po 1 K kolekovano prošnjo ter priloži z naslovom

napisan in z znamkami za 35 v. frankiran zavitek (kuvert). Prošnja naj se glasi približno takole: Sl. filijalka c. in kr. avstro-ogrsko banke v Ljubljani. Podpisani prosi, da mi sl. filijalka izvoli menjati . . . komadov bankovcev po . . . gld. avstrijske veljave in mi poslati zamenjeni bankovec v priloženem frankovanem zavitku priporočeno po pošti.

Slovenski romar v Rimu umrl. Dne 2. t. m. je umrl v Rimu eden največjih, najznačajnejših jaremskih kmetov Jožef Polančič. Z dunajskim romarskim vlakom podal se je 22. marca zdrav in čvrst v večno mesto, minulo nedeljo pa namesto, da bi se podal zopet v domači kraj, moral je nastopiti od kapi zadet drugo pot — pot v večnost. Bil je pokojnik eden najboljših naših rodoljubov; bil je že več let odbornik jarenske občine, ud krajnega šolskega sveta, zvest odbornik naše posojilnice in kmetijske zadruge. Počivaj, blagi prijatelj, mirno v tuji zemlji daleč proč od svoje slovenske domovine, katero si tako pristočno ljubil!

Društvena poročila.

Veliko narodno veselico bosta priredili moška in ženska podružnica družbe sv. Cirila in Metoda v Mariboru v Narodnem domu, dne 2. julija t. l. ter prosita slavna društva v okolici, da na ta dan ne prirejajo nikakih veselice, da se lahko vsa društva udeležijo te narodne veselice.

Bralno in pevsko društvo Maribor namerava prirediti v maju na vrtu „Narodnega doma“ veselico s petjem in tamburanjem. Zato sedaj vabi vse p. n. dame in gospode, pevke in pevce, tamburašnje in tamburaše, k sodelovanju.

Za Dijaško kuhinjo v Ptuj so darovali v prvem četrtletju: deželni zbor štajerski 600 K, Ptujška posojilnica 200 K, umrli M. Slekovec volilo 100 K, posojilnica v Brežicah 10 K, posojilnica v Framu 20 K, igralci s kartami 7 K, Zacherl 1 K, gospa Nina Ivančič 2 K, Anton Božič 1 K, Ant. Kolarič 10 K (za drugo polovico), Zelenik 10 K, Mart. Sket 3 K, Val. Kropivšek 5 K, dr. Brumen 6 K, Cilenšek 6 K, Havelka 3 K, Hoje 3 K, Komljanec 6 K, Kopic 3 K, Lončarec 1 K, Lorber 3 K, Pintarič 3 K, o. Selinšek 3 K, dr. Stuhec 3 K, Toplak 3 K, o. Žirovnik 3 K, Skuhala 2 K; povodom smrti prof. Ferd. Majcena namesto venca: Ptujška čitalnica 20 K, Marko Črnko, župnik 10 K in Ksaver Meško, župnik 4 K, za kar izreka odbor najtoplejšo zahvalo.

Vitanje. Na Marijin praznik 25. m. m. je priredilo tukajšnje „Bralno društvo“ deklamacijo s petjem. Dve deklici iz Marijine družbe sta pred lepo ozaljšanim Marijinim kipom živahno in vneto prednašali pesniški dvogovor: „Samostanska lilija“ iz „Dom in Sveta“ 1902. Četudi sta nastopili prvič, sta svojo nalogo izvršili v občo zadovoljnost in pohvalo. Pred deklamacijo in ob koncu je vrli pevski zbor lepo pel Marijine pesmi. Posebno se je veličastno razlegala za ta dan najprikladnejša „Moja duša poveljuje Gospoda“ iz „Ljudske pesmarice“. Obširna soba je bila natlačena polna, tudi v veži in

pri odprtih oknih je bilo mnogo poslušalcev. Ker je bilo lepo in vzpodbudljivo, ob koncu ljudje niso mogli verjeti, da je že končano. Ostaue nam vsem gotovo dolgo v prijetnem spominu.

Društvo avtonomnih uradnikov. Leta 1901 se je ustanovilo v Žalcu pri Celju „Društvo avtonomnih uradnikov in uslužbencev za slovenske pokrajine“, to je za Štajersko, Kranjsko, Koroško, Istrijo in Primorsko. Društvo je izdalo brošuro, v kateri so označene zahteve avtonomnih uradnikov, in se vabijo vsi udje, iste od načelstva v Velenji zahtevati. Da pa se tudi osebno spoznamo in ustmeno razpravljamo o naših zahtevah in težnjah, bomo priredili prej ko prej shod vseh avtonomnih uradnikov. Upamo, da se boste iz lastne koristi, kakor tudi prešinjani od stanovske zavesti in uvaževajoč geslo: „V združenju je moč“ z veseljem odzvali vabilu k pristopu. Načelstvo.

Cerkvene stvari.

Duhovske vesti. Za župnika v Mariji v Pušcavi je imenovan č. g. Gašpar Zrnko, desedaj župnik v Stopercih. — Prestavljena sta č. gg. kaplana: Gregor Potokar iz Št. Jurija ob južni žel. v Št. Janž na Dr. polju in Ivan Jelšnik iz Rajhenburga v Št. Jurij ob južni žel. — V začasni pokoj je stopil č. g. Franc Gosak, kaplan pri Sv. Janžu na Dr. polju.

Mili darovi za družbo vednega češčenja: Gotovlje 20 K, Sv. Benedikt v Slov. gor. 20 K, Galicija 40 K, Prevorje 22 K, Polzela 30 K, Sv. Kunigunda na Poh. 10 K 11 v, Loče 50 K, Solčava 18 K 24 v, Vuzenica 22 K 84 v, Sv. Martin pri Slov. Gradcu 17 K 80 v, Jarenina 100 K, sv. Alojzij v Mar. 17 K 24 v, Sv. Pavel pri Preboldu 80 K.

Gospodarske stvari.

Sadje- in vinorejsko društvo za šoštanjski okraj s sedežem v Št. Ilju pri Velenju vabi vse svoje člane, naj pridejo po sadno drevje, oziroma po cepiče sledečih jabolčnih vrst: ananas, kanada, sevnška voščenska, škariatka, beli zimski in letni kalvil, kronasta, kaselska, harbertova- in zlata reneta, vinšča, riptonov- in londonski-pepinek, renski bob, železnice, mašance, cesarjevič, kardinal in od brus: Blumenbahova, Lesenobarvena, Dielova, Dehantova maslenka in dobra Lojzika, koroška- in knavsova mošnica. Ako se ne zglašijo dovolj članov, razdelili se bodo cepiči drugim prošnjikom, koji naj vposljejo naprej znamko za poštino.

Kdor ima stare letnike „Slovenskega Gospodarja“, naj jih blagovoli poslati „Zgodovinskemu društvu“, ki želi ustanoviti knjižnico, v katerem bi bile zbrane vse na Štajerskem v slovenskem jeziku izišle tiskovine. Nek gospod je že poklonil društvu vse letnike „Slov. Gospodarja“, toda mnogi letniki so pomanjkljivi. Če ima kdo na razpolago posamezne številke ali cele letnike, naj jih blagovoli poslati, da se spopolni cela zbirka. Manjkajo l. 1867: št. 1, 2, 4, 5, 6, 19, 35. L. 1868: št. 1, 2, 19, 43, 47, 48, 49, 50, 51, 52. L. 1869: št. 4, 9, 11, 12, 27, 28,

29, 49. L. 1870: št. 23, 49. L. 1871: št. 51, 5, 7 do 32, 35, 38, 39, 43, 44, 46, 47, 49, 50, 51. L. 1872: št. 1 do 16, 18 do 23, 32, 35, 36, 37, 47, 50, 51. L. 1873: št. 52. L. 1874: št. 1, 8, 9, 27, 33, 38, 42, 47. L. 1875: št. 51, 52. L. 1876: št. 10, 23, 24, 27, 29, 44, 46. L. 1877: št. 34, 51. L. 1878: št. 2, 8, 50. L. 1879: št. 7. L. 1881: 1, 41, 47. L. 1884: št. 38. L. 1887: št. 42. L. 1890: št. 42. L. 1891: št. 30, 33, 34. L. 1892: št. 10, 39, 40. L. 1893: št. 44, 47. L. 1894: št. 21, 27. L. 1896: št. 42. — Po zahtevi se poslane številke, oziroma poštneštroski plačajo. Naslov: Zgodovinsko društvo v Mariboru.

Listnica uredništva: G. J. Gosak: Hvala lepa za poslano! Bodemo vse porabili! Kar se pa tiče podlistka, pa mislimo, da ni tako hudo! — Št. Jurij ob juž. žel.: Smo porabili v „Našem domu.“

Podružnica sv. Cirila in Metoda na Vranakem je poslala vodstvu v Ljubljani za l. četrtletje 1905 lepo svoto — 230 K. V tej svoti je tudi čisti dohodek veselice pri Brinovcu dne 12. febr. v znesku 187 K in darilo vranske posojilnice 20 K.

Zahvala. Podpisano šolsko vodstvo izreka visokocastitemu gospodu Fran Štuhcu, kaplanu pri Sv. Juriju ob Ščavnici, kot duhovske šole katehetu, pristočno zahvalo za krasno vezani dve knjigi, kateri je omenjeni gospod podaril duhovski šolski bukvarni. Bog plati! Šolsko vodstvo Sv. Duh, 30. marca 1905. Jože Sterniša, nadučitelj.

Zahvala.

Podpisano šolsko vodstvo se najsrčneje zahvaljuje prečastitemu gospodu Josipu Štribarju, l. kaplanu v Trbovljah, za lepo število knjig „Slov. Matice“, kateri blagodušni dar je naklonil tukajšni učiteljski knjižnici. Šolsko vodstvo šestrazredne ljudske šole v Trbovljah, dne 23. sušca 1905.

244 1-1

Šolski vodja: G. Vodušek.

Loterijske številke.

Line 29. marca: 13, 5, 82, 68, 86.
Trst 29. marca: 11, 9, 23, 56, 81.

Tržne cene

v Mariboru od 26. marca do 1. aprila 1905.

Živila	100 kg	od		do	
		K	h	K	h
Pšenica		—	—	—	—
rž		—	—	—	—
ječmen		—	—	—	—
ovsa		16	40	16	20
koruza		17	—	17	80
proso		19	50	20	50
ajda		16	60	17	40
sena		5	20	5	60
slama		8	80	4	80
1 kg					
fižola		—	20	—	23
grah		—	40	—	48
leča		—	36	—	64
krompir		—	—	—	9
sir		—	34	—	72
surovo maslo		2	20	2	80
maslo		1	10	2	40
špeh		1	32	1	40
zelje, kislo		—	24	—	32
repa, kisla		—	20	—	24
1 lit.					
mleko		—	20	—	22
smetana, sladka		—	40	—	48
—, kisla		—	60	—	70
100 glav					
zelje		—	—	—	—
1 kom.					
jajce		—	5	—	—

Oddaja stavbe

ednonadstropnega šolskega poslopja z 4 učnimi sobami, edno sobo za učila in konference in sobo šolskega sluge v Petrovčah. Ustmena zniževalna dražba vršila se bo dne 15. aprila 1905 ob 9. uri predpoldne v občinski hiši v Petrovčah. Stavba se bode oddala le ednemu glavnemu podjetniku. Izključena cena znaša 34.153 K 65 v. Stavbeni operat, sestojč iz stavbenih načrtov, stavbenega dovoljenja, stroškovnika in stavbenih pogojev je v upogled razporejen v občinski pisarni v Petrovčah in pri okrajnem šolskem svetu (okrajno glavarstvo) v Celji. Vsaki dražbenik mora pred pričetkom dražbe položiti 3415 K varščine.

Krajni šolski svet Petrovče, dne 2. aprila 1905.

Načelnik: F. E. Fridrich.

V občini Artiče pri Brežicah se bode vršil **sejem za živino na ovetni četrtek, dne 13. aprila.** Ker ni več kakor pol ure od železniške postaje oddaljena, je prilično za živinske kupce in se je tudi nadjati dosti živine.

Nov voz (landauer) nov faeton, nov neitišiner s streho, potem skoraj popolnoma nov dvovprežni faeton in enovprežni koleselj s streho se po ceni proda. **Jurij Stern**, kovaški mojster, Maribor, 285 1-1 Badgasse 19.

Sprejme se tudi takoj kovaški učenec.